

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321582172000/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

TANKER I ANLEDNING AF
FRUE RYEBERGS DØD
(1767)

AZOR, som frygter for at græde
Kryb! — Led i Støvet efter Glæde, 5
Og følg din jordiske Natur —
Men langt fra disse stille Skygger
Hvor Sorrig Helligdomme bygger,
Som taaler ingen Epicur.

Vanhellig Sværm af glade Daarer 10
Og Misantrop som leer af Taarer
Fiye — Musen græder ey for dig
Nu brøler Torden Stemmer brøler,
At ingen hører hvad jeg føler, 15
Som hindrer eller spotter mig.

Og du hvis spæde Taarer rinde
Ved allermindste Modgangs Vinde
Din Graad vanhelliger mit Suk.
Kuns Viisdom og et ædelt Hierte 20
Fortlene Deel i slig en Smerte
Som er til Daaren selv for smuk.

Men I, som lever for at være
Guds, Menneskets og eders Ære,
Som elsker Dyden, hvor den er.
Og du, hvis kiælne Hierte banker 25
Opsvulmet af de bittre Tanker
At have havt og været kiær.

Græd! — flyder viise Taarer flyder
Ved Templet som bestemt til Dyder 30
Faldt ved et uforventet Stød —
For Himlen skal den Fromme græde
Og sige at hans Trøst og Glæde
Er — ach! — er alt for tilig død.

VED FRUE RYEBERGS DØD

113

From og i al sin Vey retfærdig
Ung, yndig, elsket og elskværdig —
Hvad kan vel Døden røve meer? —
Klag Dyd, thi billig er din Klage,
5 Og brist i Graad forladte Mage,
Ved dit tilbage blevne Leer. —

Og da, naar Efter-Tiden glemmer
De Levninger, som Jorden glemmer
Af Ryebergs døde Ægte Ven;
10 Da vædes Hendes Eftermæle
Med Taarer af de store Siæle,
Hvis Suk er meere, end min Pen.

